

Scrisori cu răspunsuri la diferite întrebări

Teme: familia, comportarea cu banii, succesul în slujire, interesul principal al lui Hristos, inima rămășiței

James Butler Stoney

© SoundWords, Online începând de la: 04.01.2021, Actualizat: 04.01.2021

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Succesul în slujire și acceptarea vocii lui Dumnezeu!

Prima însușire a unui slujitor al lui Dumnezeu

Prima însușire a unui slujitor al lui Dumnezeu este „multă răbdare” – picăturile repetate „găuresc piatra”. Cu toate că eu judec pe slujitorii care au nevoie de succes ca imbold pentru slujirea lor, am sentimentul că eu însumi sunt descurajat pentru că nu văd rezultate; însă aceasta dovedește că eu lucrez pentru plată și nu simplu pentru Stăpânul meu, prin aceea că fac voia Lui. În privința aceasta este ceva foarte frumos pe drumul lui Hristos ca slujitor. El poate mulțumi lui Dumnezeu, chiar dacă acolo unde El S-a ostenit cel mai mult nu a văzut nici un succes. Acesta este „jugul” pe care El ni l-a pus să-l purtăm; și noi vom găsi „odihnă” (o locuință) pentru sufletele noastre. Într-o slujire pot fi două clase de egoism:

Prima este, să hotărăști pentru tine însuși ce să faci, și aceasta îl duce în cele din urmă pe unul într-un adânc de neînving; al doilea este să dictezi lui Dumnezeu ce are de făcut. Pentru a vindeca aceasta trebuie să aibă loc un fel de uscare a egoismului nostru, așa că Dumnezeu poate fi singura sursă pentru inima noastră. Este de la sine înțeles că Hristos nu a avut a face nici cu prima și nici cu a doua formă de egoism, cu toate că probabil El ar fi avut dreptul de revendicare la a doua, însă în contrast cu aceasta El nu a avut altă voință decât numai voia lui Dumnezeu, și El mulțumește și spune: „Da, Tată”. Acceptarea deplină și cu bucurie a vocii lui Dumnezeu este ceea ce dă liniște divină și nu te gândești la dezamăgirile proprii, ci la voia Lui, și dacă este așa atunci nu este nici o epuizare a energiei și nici depresii. Sunt sigur că sunt multe care ar putea să te descurajeze – dar cu cât mai mare este puterea împotrivorului, cu atât mai siguri putem fi, dacă ne bazăm pe Domnul, că El va clădi un scut de protecție față de împotrivor. Sunt foarte bucuroși că tu ești acolo. Cu cât înaintez mai mult pe drumul meu, cu atât mai mult văd profunzimea creștinismului și tendința de a fi deviați de la simplitate prin puterea celui care este împotriva noastră, așa cum șarpele a înșelat-o pe Eva. Am sentimentul unui har mare în ceea ce ni se trimite, chiar dacă doare, pentru ca prin aceasta orice început de abatere de la adevăr să fie sufocat în germene. Mugurii „pomului cârtirii” trebuie îndepărtați. Ferice dacă noi acceptăm aceasta cu bucurie și după aceea mergem mai departe cu mai multă energie.¹

Despre folosirea corectă a banilor chiar și în cazul donațiilor

Recunosc că nu este misiunea mea să verific ce donez eu, ci mai degrabă la ceea ce pot renunța. Constat că cercetarea acestora și practica legată de ea mă reține în toate privințele, mă face să mă ocup de lucruri vremelnice. În ceea ce privește administrarea este o realitate că posesiunea ta aparține Domnului, așa cum se poate vedea din Luca 16. Iudeul era administratorul care s-a dovedit necredincios. Cel care nu este iudeu în sensul acesta niciodată nu a fost un administrator și niciodată nu a posedat dreptul la proprietate. Iudeul avea dreptul acesta, însă prin necredințioșie a ajuns delimitat la nivelul celui care nu este iudeu. În ceea ce privește datele legale, proprietatea ta aparține Domnului și de aceea pentru un convertit ea este un dar: Petru spune: „... după cum fiecare a primit un dar de har”. El i-a

fost dat și, la fel ca în cazul tuturor celorlalte daruri, folosirea lui necesită credincioșie. Harul Domnului este legat în mod deosebit cu darul acesta, căci – cu toate că Domnul este proprietarul, așa cum se poate vedea din Luca 16 – când tu donezi, așa că îți faci bucurie (prin a bucura și a sprijini pe alții cu aceste mijloace), atunci tu *câștigi* prin mijloace care nu-ți aparțin cu adevărat, ci sunt ale Domnului. Întregul câștig îți aparține, chiar dacă posesiunea privită din punct de vedere legal aparține Domnului și de aceea se adaugă: „Dacă în ceea ce este al altuia n-ai fost credincioși, cine vă va da ceea ce este al vostru?” Darul spiritual este ceea ce ne aparține. Darul temporal este dat conform providenței lui Dumnezeu, și folosirea lui corectă determină dacă cel care primește darul va fi credincios în daruri mai mari. Eu cred că într-un anumit sens nu este nici un dar care, în ceea ce privește folosirea corectă, este mai greu de folosit decât banii. Să fi un donator necesită o părtășie strânsă și grijulie cu persoana și căile ei căreia îi donezi. Dacă o sprijin în sens lumesc sau îi ofer posibilități să-și permită lucruri pe care nu și le-ar putea permite fără darurile mele, atunci eu o lezez. Consider necesar și disciplinat să fi modest, indiferent dacă am mult sau puțin, și cu toate că probabil nu mi s-a dat sau până acum nu-mi este cunoscut să fiu un donator, Domnul îmi permite să ajut când sunt confruntat cu o situație de constrângere.

Cred că este o chestiune mare pentru un donator să dea unuia într-o măsură sau într-un așa fel ca acesta să nu-și piardă credința sau starea de dependență. Dumnezeu trimite ploaie și timpuri roditoare, însă când ele vin, nu întotdeauna vin în același fel sau în fiecare an.

Și eu recunosc această regularitate, că atunci când eu am nevoie de ceva întotdeauna vine dintr-o direcție de la care nu m-am așteptat; și nu vine din direcția de la care m-am așteptat înainte. Astfel Dumnezeu călăuzește ochii spre Sine Însuși și nu spre donator.²

Interesul principal al lui Hristos

Este el și pentru slujitor lucrul cel mai important?

Mi-aș fi dorit să fi putut avea o discuție cu tine. Gândesc că noi putem învăța multe de la vitejii lui David în zilele lepădării sale. Ei erau caracterizați de un devotament imperturbabil față de David. Națiunea a profitat de slujbele lor, care de fapt erau pentru David. Consider că tu prin lumina pe care o ai și prin darul tău ești destinat să fi în lumea aceasta mai mult pentru Hristos și interesul Său principal. Acestui interes principal, al Adunării (Bisericii) îi sunt subordonate toate celelalte interese. Credem noi că comoara lui Hristos este pe pământ? Lucrăm noi așa fel că „toată lumea o poate vedea”? Impresia mea este – și sunt sigur că tu nu gândești că eu spun prea mult sau îmi permit prea mult, dacă spun aceasta – că tu ești chemat de Domnul să fi aici pentru interesul Lui principal. Tu poți replica, că Evanghelia este o parte a interesului Lui. Eu recunosc pe deplin aceasta. Pavel era cel mai mare evanghelist, însă el era într-un mod excelent prezent pentru Adunare (Biserică). Întrebarea este: Ce este cel mai important? Știu, în ceea ce mă privește (și spun aceasta cu tristețe), că eu am greșit țelul slujirii mele atunci când nu am fost suficient de aproape de Domnul, ca să zicem așa în cabinetul Lui. Vreau să spun, așa de aproape de Domnul, să fi în intimitatea Lui și să acționezi pornind de la

El. Tot ceea ce îți cer este „să iei seama la slujba, pe care ai primit-o de la Domnul, ca s-o împlinești”. Tot timpul, începând din zilele Plymouth am văzut că atunci când în Adunare apar greutăți, există tendința ca slujirea să se delimiteze la folosul omului și să se treacă cu vederea mărturia pentru Hristos.

Este evident că pentru cel pierdut există har din belșugul plinătății dragostei lui Dumnezeu, dar tu nu trebuie să treci cu vederea că aici este și har (măreț în caracterul lui) și putere pentru Hristos. Sunt sigur că cu cât cineva este mai intim în legătură cu Domnul, cu atât mai mult slujirea lui va fi în legătură cu inima lui Hristos. Eu nu sunt împotriva, că tu vestești Evanghelia, chiar dacă darul tău nu este al unui evanghelist; însă eu gândesc că tu ar trebui să eviți relațiile care compromit slujirea ta.

Gândesc că pot spune, că nici un alt frate nu poartă grijă de bunăstarea ta și de câștigul tău și se roagă mai mult pentru tine decât eu.³

Inima rămășiței

„Vino!”

Sunt foarte surprins că rămășița (o rămășiță trebuie să fie o parte din original) trebuie să fie puternică în cercul ei, înainte ca ea să poată fi o mărturie în lume. Biserica ar trebui să fie sfeșnicul, însă ea și-a pierdut dragostea dintâi și în cele din urmă mărturia. Apoi, în Tiatira, a fost dată făgăduința „Luceafărului de dimineață”. Rămășița așteaptă revenirea Domnului, și nu restabilirea Bisericii. „Eu vin curând, ... pentru ca nimeni să nu-ți ia cununa”. Rămășița nu caută restabilirea poziției pe pământ, pe care Biserica a pierdut-o, ci cu inima și în umblare ea este pentru Hristos, pentru ca strigarea „Vino!” să fie singura dorință a miresei. Dorința ei după revenirea lui Hristos nu este provocată de suferințe, ci pentru că inima miresei nu poate fi satisfăcută cu altceva mai puțin decât să iasă în întâmpinarea Lui cu candela curățită, cu cuvintele „Iată, Mirele”.

Gândesc că slujirea momentană este mai mult pentru pregătirea sfinților pentru Hristos, decât pentru restabilirea mărturiei în lume. Desigur, acolo unde este dăruire față de Hristos este prezentă strălucirea luminii în locul acesta întunecat, însă eu cred că preocuparea Duhul este acum să atragă inimile noastre spre Hristos, așa fel că se renunță la tot ce nu se potrivește pentru El, și cu cât Îl cunoaștem mai bine cu atât mai mult vom deveni potriviți pentru El. Misiunea noastră este nu numai evanghelizarea sau a fi folositori în vreo privință. Gândul predominant este „Luceafărul de dimineață”.

Sper că tu înțelegi gândurile mele. Am sentimentul că aceasta ne stimulează la o râvnă mai mare în Adunare pentru Hristos, căci dacă noi nu obținem mărimea relației noastre cu Hristos în Adunare, nu putem avea gândurile și sentimentele ca mireasă sau să fim capabili să-l spunem: „Vino!”⁴

Slujitorul trebuie să fie despărțit, dacă el vrea să călăuzească pe alții în despărțire

Conștiința poate fi un păzitor foarte bun, însă nu este un conducător adevărat. Trebuie să fi foarte aproape de Domnul, pentru ca să fi călăuzit de El. Slujitorul trebuie să ocupe un loc foarte separat, pentru că tu nu poți îndepărta pe cineva de la ceva în care tu însuți ești. Pentru zilele de slăbiciune tu trebuie să fi un nazir. Sunt foarte bucuros „că Domnul ți-a pus pe inimă bunăstarea poporului Său” – așa cum spui tu. Domnul să facă să crească tot mai mult la tine aceasta, și inima mea toată îți dorește ție și alor tăi binecuvântarea. Am înaintea ochilor pe Moise, cum el a fost mulți ani în pustiu în planul secund, înainte ca el să fie în stare să conducă poporul afară din Egipt. Eu nu pot cere cuiva să renunțe la ceva, la care eu însumi nu am renunțat. Ilie a fost în totalitate dependent de Dumnezeu, înainte ca el să poată ajuta poporului lui Dumnezeu. Nu acela care vede greșelile, ci acela care le înlătură – ca Neemia -, face lucrarea Domnului. Tu poți îndepărta zdrențele celui pierdut, cu mult înainte ca tu să poți face lucrarea slujitorului, și să-l îmbraci cu haina cea mai bună.⁵

Partenerul de căsnicie – nici un obstacol în slujire

Sunt foarte bucuros și mulțumitor să aud, că Domnul a găsit pentru tine un ajutor potrivit, și am încredere că această plăcere venită din mâna Lui în nici un caz nu va conduce ca tu să te abați din slujirea Lui, pentru care El te-a considerat bun. El Se bucură să ne facă o plăcere, și cu siguranță este trist dacă noi pe baza darului deosebit Îi răsplătim cu mai puțină dăruire, decât înainte să-l fi primit. Vei simți aceasta ca un drum cu totul altul, și totul va depinde de felul cum îl începi. Domnul să-ți întărească inima, ca El să fie de ajuns ca să te mențină în harul Său – ca mana, la fiecare pas al drumului. Adună-o în credință, înainte să înceapă ziua. Domnul a arătat interese mari copiilor preaiubiți din ... Am încredere că voi doi vă veți putea sprijini puternic și plini de încredere pe aceasta.⁶

Adnotare

[1] *Letters from J.B. Stoney*, Vol. 1, pag. 33

[2] *Letters from J.B. Stoney*, Vol 1, pag. 87.

[3] *Letters from J.B. Stoney*, Vol 1, pag. 53.

[4] *Letters from J.B. Stoney*, Vol 1, pag. 73.

[5] *Letters from J.B. Stoney*, vol. 1, pag. 142.

[6] *Letters from J.B. Stoney*, vol. 1, pag. 32.

Scrisori cu răspunsuri la diferite întrebări

James Butler Stoney

Teme: familia, comportarea cu banii, succesul în slujire, interesul principal al lui Hristos, inima rămășiței

Tradus de la: [Briefe zu verschiedenen Fragen](#)